

der har været omtalt, men fordi Forhandlingerne i Dag ikke har fjernet mine Betæneligheder og ikke har svækket de Skyggesider, som Overenskomstforslaget ganske sikkert indeholder. Jeg havde, som sagt, haabet, at Forhandlingerne, ikke mindst Udtalelserne fra ansvarlig Side, i nogen Grad kunde have svækket Betænelighederne; det har de i mine Øjne ikke, og derfor skal jeg tillade mig at svare: Stemmer ikke.

Pürschel: Det var med nogen Overraskelse, jeg hørte det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Tale, fordi jeg havde forstaaet, at man ikke her i det offentlige Møde skulde have en udførlig Diskussion om Overenskomstforslaget, men da det ærede Medlem nu har fremsat nogle af de Argumenter, der efter hans Mening kan anføres for Traktaten, kan disse jo ikke staa uimodsagte, og jeg bliver derfor mod mit Ønske nødt til at optage denne Diskussion. Det ærede Medlem sagde, at „man“ har fremstillet Frederik den Sjettes Kyst som en Kyst, der har stor økonomisk Interesse for Grønlanderne. Ja, hvem er „man“? „Man“, det er alle de sagkyndige, der overhovedet har udtalt sig om dette Spørgsmaal, der lyder ikke en eneste Stemme derimod. Og her vil jeg gerne have Lov til at sige, at vi fra vor Side meget maa beklage, som vi allerede har sagt det i vor Betænkning, at man ikke har tilladt os at indhente Sydgrønlands Landsraads Mening om de rent økonomiske Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte dernæst, at vi har Ret til at fastsætte Angmagssalik-Distriktets Grænser; derved skal jeg kun henvise til den Diskussion, der har fundet Sted om dette Spørgsmaal dels i det hemmelige Møde og dels i dette Møde. Jeg maa fremhæve, at vi har større Ret uden Traktaten. Naar der tales om Forstaaelsen fra norsk Side, vil jeg dertil kun sige, at de Udtalelser, der hidtil har foreligget, tyder jo ikke alt for godt, de berettiger ikke til alt for store Forventninger med Hensyn til den Imødekommen, man kan vente fra norsk Side.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard gentog, at Grønlandernes virkelige store Interesse ligger i Fredningsbestemmelserne, og der er jo heller ingen Tvivl om, at det vilde være af stor Interesse for Grønlanderne, om man kunde faa fastsat internationale Fredningsbestemmelser for de Sødyr, som er Genstand for Fangst der-

oppe, men jeg vil gerne atter pege paa, at man i saa Henseende ikke bør nære for store Forventninger, og jeg vil paa ny citere, hvad jeg allerede tidligere har citeret, en Udtalelse af Ritmester Isaksen i den oftnævnte Artikel. Han siger, „at den, som har været Vidne til Sælens Ødelæggelser under vore Fiskerier Nord paa, naar Kobben i Stimer paa Titusinder jager Fiskene fra Kysten, vil nødigt foreslaa yderligere Fredning for Sælen, tværtimod, man vilde helst, der skulde være lidt mindre af den.“ Og saa nævner han, hvorledes der i Stortinget har hævet sig Røster for, at man skulde afhjælpe Kobbeplagen ligefrem ved at udkommandere Orlogsskibe til at skyde dem ned; men Enden paa Sagen blev imidlertid, at det enstemmigt bifaldtes at oversende til Regeringskomiteen Nr. 1 til Indstilling det fremsatte Forslag om at stille til Administrationens Raadighed 15 000 Kr. til Forsøg med Skræmning og Fangst af Kobber. Det er jo et saa forskelligt Grundsynspunkt fra det, som vi anlægger ved vort Ønske om Fredningsbestemmelser, at de Forventninger, hvormed man gaar til disse Forhandlinger, kun kan være meget smaa.

Jeg skal slutte med at sige, som jeg adskillige Gange har fremhævet, at der fra alle Sider i det norske Storting fra Traktatvenners og -modstanderes Side er sagt — og fra Regeringsside er det i Virkeligheden tiltraadt —, at man ved denne Overenskomst ikke staaer ved Afslutningen, men ved Begyndelsen. Det vil derfor være ganske urigtigt at vedtage denne Traktat her i det danske Folketing ud fra den Forudsætning, at herved borttrykkes, som det er blevet sagt, eller fjernes de Vanskeligheder, der kan opstaa mellem Danmark og Norge i det grønlandske Spørgsmaal. Med disse Ord skal jeg paa ny anbefale, at man stemmer mod Traktaten.

Endnu skal jeg tilføje, at vi har haft under Overvejelse at stille en Paastand paa Overgang til Dagsordenen, gaaende ud paa, at det sydgrønlandske Landsraad burde have Adgang til at besvare de Spørgsmaal, som er stillet af et Mindretal i Udvalget, men under Hensyn til det sene Tidspunkt og under Hensyn til, at Afgørelsen efter den allerede stedfundne Afstemning ikke kan være tvivlsom, har vi undladt dette.

Holstein: Til den højtærede Udenrigsminister (Moltke) skal jeg blot bemærke, at jeg tvivler ikke om, at Ge-